

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ,

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਜਮਨਾ ਦੇਵੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗਿਆਸੁਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 17-ਡੀ.

ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXIV) — S. 20 (2) — ਮੌਰਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮਾ S.20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ— ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਵੈਕੁਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸਟੇਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਟੇਅ ਸਿਰਫ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਉਪ-ਅਧੀਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੇਅ ਓਪਰੇਟਿਵ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਗਲੇਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇ।

ਧਾਰਾ 115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਸਬ-ਫਜ਼ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1964, ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਲ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਜੇ.ਕੇ. ਸੇਠ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਐਸ.ਟੀ.ਸੀ.ਬੀ.ਐਮ. ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਮੋਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ $2/5$ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏਜ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ $3/5$ ਵਾਂ ਹੈ। 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ 21 ਅਗਸਤ, 1951, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1951 (1951 ਦਾ ਐਕਟ 64) ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਦੋ, ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਦਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ਼, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ, ਲੰਮੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦਾ $2/5$ ਹਿੱਸਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਗਿਰਵੀਨਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸ $2/5$ ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਚਾਰਜ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਯੋਗ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਉਹ ਦਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦਾ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ $3/5$ ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਾਕੀ $3/5$ ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡੈਨੈਸ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ $7\frac{1}{2}$ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। $2\frac{1}{2}$ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ, ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੇ $2/5$ ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਰੱਥ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

" (1) ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ ਐਕਟ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਨੋਗੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(2) ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰੁਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ.

3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਐਕਟ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ en ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਲੀਵਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"।

1951 ਦੇ ਐਕਟ 64 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੌਰਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 16 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।, 1964. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੇ 2/5 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 2 1/2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। . ਇਹ ਦਾਅਵਾ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਵਿਭਾਗੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੌਰਗੇਜਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਕਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ-ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੰਪ ਟੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਰਗੇਜ ਸਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੇਅਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੁਰੰਤ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਟੇਅ ਸਿਰਫ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ' ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੁਣ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਟੇਅ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਪ-ਭਾਗ

ਧਾਰਾ 20 ਦਾ 1) ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਹ ਦੋ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿ (1), ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1951 ਦੇ ਐਕਟ 64 ਵਿੱਚ ਮੋਰਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੋਰਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਾਕੀ ਬਚੇ 2 1/2% ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਨਿਵਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਦੇ 2/5 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਿਚਾਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸਟੇਅ ਓਪਰੇਟਿਵ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ 64 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਏ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟੇਅ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਹੁਣ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸਟੇਅ ਓਪਰੇਟਿਵ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

1) 1959 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 257.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1962 ਪੰਜ.53

ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਗਲੇਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ 1951 ਦੇ ਐਕਟ 64 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਟੇਅ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੈਗਰਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਹੁਣ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਰੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਰ.ਐਸ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,

ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 81.

ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਏ ਸੀਟੀ (1957 ਦਾ ਐਲ ਐਕਸ ਵੀ ਆਈਪੀ)— ਐੱਸ. 15—
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— ਪੰਜਾਬ ਐਮ ਇਨੋਰ ਖਣਿਜ ਰਿਆਇਤ ਨਿਯਮ (1964)—
ਨਿਯਮ 28, 33 ਅਤੇ 61 ਦਾ ਘੇਰਾ - ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ- ਵਜਬ-ਉਲ-ਅਰਜ਼- ਦਾ ਮੁੱਲ- ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੱਡਾਂ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ
ਖਣਿਜਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ—ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Varun Taneja

Record Clerk